

LBRIS

We know
books

YOGANANDA

KRIYA YOGA

în practică

**EDITURA RAM
2021**

Editori: **Marius Petre și Angela Mayer**
Tehnoredactare: **Marius Petre**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
YOGANANDA

Kriya yoga în practică / Yogananda. - București :
Ram, 2021

ISBN 978-973-7726-42-1

294.527

© Toate drepturile asupra acestei ediții aparțin în
exclusivitate Editurii Ram.

CUPRINS

1	INTRODUCERE.....	6
1.1	CARE ESTE CALEA CEA MAI BUNĂ?	8
2	MACRO-COSMOSUL.....	10
2.1	CREAREA UNIVERSULUI	10
2.2	CUM SĂ-L CUNOȘTI PE DUMNEZEU?	18
2.3	POARTA CĂTRE CONȘTIINȚA COSMICĂ.....	21
2.4	FORȚĂ ȘI INTELIGENȚĂ	22
2.5	DIFERITELE STĂRI ALE CONȘTIINȚEI	23
3	MICRO-COSMOSUL	24
3.1	AUTO-ANALIZA	24
3.2	REÎNCARNAREA SUFLETULUI.....	26
3.3	LEGEA KARMEI.....	31
3.4	PUTEREA DINAMICĂ A VOINȚEI.....	36
3.5	EGO ȘI SUFLET	40
3.6	AL TREILEA OCHI	43
3.7	CELE PATRU FORȚE	46
3.8	ENERGIA INIMII	48
3.9	ANALIZA MINȚII: INTELIGENȚĂ ȘI INTUIȚIE	49
3.10	ANALIZA MINȚII: STAREA DE VIS.....	50
3.11	EXPERIENȚA VISULUI	52
3.12	SEMNIFICAȚIA VISELOR.....	54
3.13	SUPRA-CONȘTIINȚA: VIS ȘI VIZIUNE	56
3.14	PAȘI CĂTRE DESĂVÂRȘIRE	61
4	CUNOAȘTEREA DE SINE.....	63
4.1	CONTROLUL EMOȚIILOR	63
4.2	PEDEAPSĂ ȘI RECOMPENSĂ	65

4.3	TENDINȚELE BUNE SAU RELE.....	66
4.4	PUTEREA OBICEIURILOR.....	67
4.5	TENTAȚIILE: EVITARE ȘI ELIMINARE.....	73
4.6	ATAȘAMENTUL FAȚĂ DE LUMEA SIMȚURILOR.....	74
4.7	ARTA ENERGIZĂRII.....	76
4.8	TEHNICĂ DE ENERGIZARE.....	84
4.9	TENSIUNE ȘI RELAXARE.....	86
4.10	TIPURI DE RELAXARE.....	89
4.11	CINCI STADII ALE RELAXĂRII.....	91
4.12	EXERCIȚII DE RELAXARE.....	92
4.13	LENEA FIZICĂ ȘI LENEA MINTALĂ.....	94
4.14	PUTEREA MAGNETISMULUI UMAN.....	95
4.15	DEZVOLTAREA MAGNETISMULUI.....	99
4.16	ARTA DEZVOLTĂRII MEMORIEI.....	103
4.17	FORȚA VIEȚII ȘI PUTEREA SEXUALĂ.....	108
4.18	IUBIREA ȘI CONTROLUL SEXUAL.....	110
4.19	SPIRITUALIZAREA FORȚEI SEXUALE.....	112
4.20	CĂSĂTORIA SPIRITUALĂ.....	114
4.21	TRANSMUTAREA ENERGIEI SEXUALE.....	116
4.22	CUM DEZVOLȚI INTUIȚIA CREATIVĂ?.....	119
5	VINDECAREA FIZICĂ ȘI SPIRITUALĂ.....	123
5.1	METODE DE TRATAMENT.....	127
5.2	VINDECAREA PRIN RUGĂCIUNE.....	129
5.3	EXERCIȚIU PENTRU VINDECARE.....	131
5.4	RELAȚIA DINTRE MÂNCARE ȘI SĂNĂTATE.....	132
5.5	POST REGULAT ȘI DIETE.....	133
5.6	EXERCIȚII PENTRU FOCUL DIGESTIV.....	134
5.7	FOCALIZAREA MINȚII PENTRU VINDECARE.....	135
5.8	METODE SPIRITUALE DE VINDECARE.....	136
6	PRACTICA KRIYA YOGA.....	140
6.1	DESPRE YOGA.....	140

6.2	EXPERIENȚA CONȘTIINȚEI COSMICE.....	148
6.3	CONTROLUL ENERGIEI (PRANA).....	150
6.4	DESPRE PRANAYAMA.....	152
6.5	RESORBȚIA ENERGIEI ÎN COLOANA VERTEBRALĂ.....	153
6.6	ENERGIA SIMȚURILOR ȘI SUBCONȘTIENTUL.....	154
6.7	SIMȚURI FIZICE ȘI SIMȚURI ASTRALE.....	157
6.8	RETRAGEREA ENERGIEI DIN SIMȚURI.....	158
6.9	YOGA ÎN TĂCERE COMPLETĂ.....	163
6.10	CUM AJUNGI LA TĂCEREA COMPLETĂ?.....	165
6.11	ARTA CONCENTRĂRII.....	168
6.12	FORȚA VIEȚII ȘI SURSELE DE ENERGIE.....	173
6.13	CUM SĂ MEDITEZI?.....	175
6.14	CONCENTRARE ȘI MEDITAȚIE.....	179
6.15	MEDITAȚIE ȘI SAMADHI.....	182
6.16	MANTRA AUM.....	186
6.17	TEHNICA DE MEDITAȚIE AUM.....	188
6.18	INIȚIERE ÎN KRIYA YOGA.....	191
6.19	PRIMA TEHNICĂ DE KRIYA YOGA.....	198
6.20	A DOUA KRIYA – MAHA MUDRA.....	200
6.21	JYOTI MUDRA.....	202
6.22	A TREIA KRIYA – TEHNICA HOM-SAU.....	204

2.1 CREAREA UNIVERSULUI

Când creația se retrage din manifestare la sfârșitul unui ciclu cosmic, mai există doar Spiritul Absolut - *Absolutul nemanifestat*, care nu are nici început, nici sfârșit. *Dumnezeu Creatorul* este proiectat din Absolut ca Vibrație cosmică, inteligentă, numită și Cuvântul. Acesta, la rândul său, manifestă tot ceea ce există, solide, lichide, gaze, electroni și energie; toate aceste forme au un început și un sfârșit.

În Spirit, starea de a fi, actul percepției și obiectul percepției sunt toate una; prin urmare, nu există vibrații. Vibrația este orice mișcare, mintală, astrală sau fizică (atomică). Gândul, energia și materia finită sunt ritmuri diferite de vibrație, forme diferite de mișcare.

În corp, această energie inteligentă cosmică este reprezentată de ochiul spiritual, văzut în meditația profundă. Vibrația este sunet, iar sunetul cosmic este AUM. În tehnica de meditație AUM, veți învăța cum să ascultați și să intrați în comuniune cu sunetul vibrației cosmice, din conștiință și din întregul cosmos.

Simbolul creștin al porumbelului care coboară din cer reprezintă Duhul Sfânt, care coboară ca vibrație sacră pentru a crea micro-cosmosul finit. Spiritul, Dumnezeu Tatăl, Inteligența cosmică, Energia cosmică, Forța vieții (Energia cosmică care se manifestă prin corp), Sunetul cosmic, Cuvântul, AUM, Prana, Duhul Sfânt și AMIN sunt toate nume atribuite diferitelor aspecte ale acestei Vibrații inteligente. În templele hinduse, bătăile tobei și sunetul clopotelor simbolizează sunetul cosmic emanat din mișcările vibratorii ale elementelor creației.

Conștiința Divină existentă dincolo de creație se numește Dumnezeu Tatăl, iar Conștiința Divină imanentă, pură, se numește Conștiința lui Hristos și vibrația care structurează întreaga creație se numește Duhul Sfânt. Întregul univers este

corpul fizic al lui Dumnezeu, iar Conștiința lui Hristos este inteligența Sa manifestată. Corpul nostru fizic este un univers miniatural, un microcosmos; conștiința noastră este conștiința lui Hristos, în miniatură. Dacă vă veți putea expanda conștiința, atunci veți putea ajunge să percepeți acea Conștiință a lui Hristos, care se manifestă în întregul univers. Conștiința voastră nu va mai fi limitată, condiționată de corpul fizic. Ascultând sunetul cosmic creat de energia cosmică, conștiința voastră va deveni una cu ea, omniprezentă în univers.

Sunetul care iese din toți atomii este sunetul vibrației universale, AUM sau a Duhului Sfânt. Când auzi în inima ta acest sunet, o punte între sinele tău și conștiința lui Hristos a fost construită peste râul ignoranței tale. Când auzi sunetul cosmic, atunci ești în legătură cu Hristos. Conștiința care este în toți atomii este Conștiința lui Hristos și această conștiință s-a manifestat în Iisus. Când ai Conștiința lui Hristos, conștiința ta cuprinde totul.

Inteligența activă a lui Dumnezeu Tatăl în creație este Conștiința lui Hristos și singura abordare a acestei conștiințe este prin Duhul Sfânt - „martorul credincios” sau sunetul care emană din acea vibrație. Iisus a promis că, atunci când va fi plecat, va trimite Mângâietorul. Acesta este sunetul AMIN (AUM); când ați contactat acest sunet, vă puteți expanda pentru a deveni una cu conștiința universală a lui Hristos.

Dacă te uiți la Soare, acesta există singur într-o sferă a spațiului. Ați putea spune: „Soarele există ca o singură realitate.” Dar dacă te uiți la lumina soarelui reflectată de Lună, atunci vezi lumina soarelui și Luna propriu-zisă. La fel, înainte de a exista vreo creație, Spiritul Absolut exista singur. Apoi Spiritul a iluminat spațiul și a devenit trei lucruri:

- 1) Dumnezeu - Tatăl întregii creații (Soarele);
- 2) Conștiința lui Hristos (lumina soarelui reflectată de Lună), numit singurul Fiu pentru că este singura reflectare pură a lui Dumnezeu în manifestarea limitată a materiei);

3) Vibrația inteligentă conștientă a Duhului Sfânt (Luna trimite lumina Soarelui pe Pământ).

„La început, Dumnezeu a creat cerurile și pământul. Iar pământul era lipsit de formă și gol.” (*Geneza 1: 1, 2*). În primele faze ale creației, cosmosul era compus din forțe invizibile; cerul și pământul nu erau încă făcute din materie. Nu aveau vreo formă și erau „goale” pentru că Dumnezeu le-a creat mai întâi în mintea sa.

„Și întunericul era pe fața adâncului. Și Spiritul lui Dumnezeu s-a mișcat pe fața apelor” (*Geneza 1: 3*). Cuvântul „întuneric” folosit în Geneză are o semnificație specială: înseamnă dualitate sau relativitate. Așa cum calmul mării nu poate fi perturbat decât de vântul care produce valuri, tot așa și marea Spiritului unic nu s-ar putea manifesta multiplu în creație, fără existența dualității sau a întunericului. Dumnezeu a creat mai întâi în Idee toate forțele cerești și toate legile materiale și materia, în Mintea Sa. Dumnezeu a multiplicat conștiința sa, sau Unicitatea, în „valuri” de nenumărate idei cu ajutorul furtunii dualității. Această dualitate este *maya*, „măsurătorul”, care are efectul magic de a face ca Infinitul fără formă să apară divizat sau „măsurat” în nenumărate varietăți de forme.

„Și Dumnezeu a spus: Să fie lumină! - și a fost lumină” (*Geneza 1:4*). Inteligența spirituală a lui Dumnezeu a spus „vibrează”, iar aceste Idei au format o singură lumină sau energie cosmică. Forța subtilă și elementele grosiere ale materiei, trupurile umane, totul, sunt ritmuri diferite de vibrație ale acestei lumini, ale energiei cosmice conștiente. Astfel, după ce a creat toate lucrurile în Idee, Dumnezeu le-a creat astral, ca lumină, ca vibrație luminoasă. Întregul univers este alcătuit din această energie numită lumină spirituală.

„Și Dumnezeu a văzut lumina că era bună” (*Geneza 1: 4*). Dumnezeu a folosit această lumină pentru crearea lumii, de aceea lumina este numită „bună”. „Și Dumnezeu a despărțit lumina de întuneric. Și Dumnezeu a numit lumina Zi și întunericul Noapte” (*Geneza: 1:5*). Dumnezeu a creat această

lumină creatoare și, prin urmare, o porțiune a lui Dumnezeu a rămas ca Absolutul nemanifestat (Noaptea), iar o altă porțiune s-a manifestat pe Sine pe parcursul creației ca energie a vieții care creează totul (Ziua). Aceste două faze fac parte dintr-un ciclu (Noapte și Zi) de milioane și milioane de ani.

„Astfel, a fost o seară și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua întâi.” (*Geneza 1:5*). „Seara” înseamnă perioada creației mintale, iar „dimineața” înseamnă perioada creației astrale. „Prima zi” înseamnă primul ciclu, format din milioane de ani folosiți de Dumnezeu pentru a planifica această creație în idee și apoi a o crea în lumina astrală.

„Dumnezeu a zis: Să fie o întindere între ape și ea să despartă apele de ape. Și Dumnezeu a făcut întinderea, și ea a despărțit apele care sunt dedesubtul întinderii, de apele care sunt deasupra întinderii. Și așa a fost.” (*Geneza 1:6-7*).

„Întinderea” înseamnă spațiu; în spatele lui se ascund toate forțele invizibile. Spațiul este o vibrație distinctă, care separă astralul de fizic. De exemplu, milioane de îngeri se pot mișca în jurul nostru, dar nu îi putem vedea deoarece ochii noștri sunt incapabili să înregistreze vibrații superioare; prin urmare, se poate spune că spațiul îi ascunde de noi. Toate sunetele se mișcă în spațiu, dar nu putem să le auzim pe toate. Cu toate acestea, dacă avem un radio, vom putea auzi multe dintre melodiile și vocile care se mișcă prin spațiu.

„Apele” înseamnă elemente; elementele astrale au fost împărțite în elementele grosiere de dincoace de întindere (spațiu). Așadar, trăim în spațiul de dincoace (Pământul - lumea fizică), iar în spațiul de dincolo (lumea astrală) este tărâmul zeilor. Linia de hotar dintre Astral și Pământ este formată din spațiu. S-au format mai întâi spațiul și toate forțele subtile; iar apoi apele sau elementele universului astral și cele ale universului fizic, care sunt doar ritmuri diferite de vibrație.

Dumnezeu nu este izolat în niciun punct al spațiului; Dumnezeu este omniprezent. Toate forțele subtile ale universului astral sunt lumină sau energie și tot ceea ce este

astral este ascuns în spațiu. Dacă acest ecran vibrator al spațiului ar fi eliminat, le-am vedea pe toate. Vederea, auzul, mirosul, pipăitul și gustul nostru se limitează la această lume fizică finită. Spațiul de dincolo este doar o altă dimensiune; este poarta cerului. Acesta rămâne invizibil pentru vederea fizică obișnuită. Ochiul spiritual este, de asemenea, o manifestare a porții cerului. Înțelepciunea noastră trebuie să reușească să treacă prin ochiul spiritual pentru a privi cealaltă lume - lumea astrală.

„Dumnezeu a numit întinderea cer” (*Geneza 1:8*), deoarece cerul - recipientul tuturor forțelor subtile - se află în spațiul de dincolo. Întinderea este zidul cerului. Este peste tot. Și materia se află pe suprafața acestui zid al cerului. De aceea Iisus a spus: „Văzând, nu vedeți; auzind, nu auziți.” (*Matei 13:13*)

Mintea supra-conștientă poate pătrunde în spațiu astral cu ajutorul ochiului spiritual (cel de-al treilea ochi) și poate vedea că universul este cu adevărat nelimitat. Orice lucru pe care îl doriți poate fi găsit acolo. Lumea pe care o vedeți în jurul vostru nu este decât o copie grosieră a lumii astrale. Florile astrale și regatul astral sunt mult mai frumoase decât orice vă puteți imagina.

„Astfel, a fost o seară și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a doua.” Aici „seară” înseamnă timpul creației astrale, iar „dimineața” înseamnă timpul creației fizice. A doua zi este al doilea ciclu, în timpul căruia Dumnezeu a creat astralul subtil intangibil și planurile fizice, tangibile, ale existenței.

„Dumnezeu a zis: Să se strângă la un loc apele care sunt dedesubtul cerului și să se arate uscatul! - și așa a fost.” (*Geneza 1:9*). Elementele pământului, apei, focului, aerului și eterului au fost adunate împreună sub întidere (spațiu) și s-au compus în cele nouăzeci de elemente ale universului fizic. Astfel, cosmosul fizic a luat ființă. Dumnezeu a poruncit puterilor Sale (elementele menționate mai sus) să se combine într-un pământ solid, văzând că Pământul va oferi o scenă bună pentru o dramă viitoare care va fi jucată de creaturile vii.

„Dumnezeu a numit uscatul pământ, iar grămada de ape a numit-o mări. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.” (*Geneza 1:10*). Apa aici înseamnă elemente. Acum începe ziua sau ciclul. A apărut uscatul. Pământul este ținut în jurul Soarelui de magnetismul Soarelui. Mai întâi apele (elementele astrale) au fost adunate împreună, apoi a apărut uscatul (elementele fizice). Biblia descrie creația în această ordine:

- 1) creație mentală sau cauzală.
- 2) creația astrală.
- 3) creația materială.

„La început a fost Cuvântul” (*Ioan 1:1*). Adică Vibrația, prima manifestare a Spiritului în rolul Creatorului. Vibrația cosmică împarte actul creației în trei:

- 1) ideatică (cauzală), prin care cosmosul există doar ca idei.
- 2) astrală, în care vibrațiile ideii se condensează și se separă în manifestări precum lumină și energie;
- 3) separarea acestor vibrații astrale într-un cosmos astral de lumină și energie subtilă și cosmosul fizic grosier ale cărui elemente de bază sunt eterul, aerul, focul, apa și pământul.

În scripturile hinduse Geneza are cinci etape, prin care trebuie să treacă toată materia pentru a deveni spiritualizată și emancipată. Sufletul, care este o mică scânteie a Spiritului, trece prin toate aceste etape înainte de a se reuni cu Infinitul. Se spune că Spiritul doarme profund în minerale, visează în floră, se trezește în faună și în om devine conștient de sine însuși. În omul luminat, Spiritul redobândește omniprezența ființării.

„Apoi Dumnezeu a zis: Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târătoarele care se mișcă pe pământ.” (*Geneza 1:26*). Ce se înțelege prin utilizarea aici a cuvântului „noi”? De ce nu a spus Dumnezeu: „... voi face pe om după chipul meu?”

Să presupunem că un om dorește să construiască o casă. În primul rând, el creează mental ideea; adică are o idee despre

clădire. Pentru a-și completa și materializa ideea, el angajează arhitecți, ingineri, antreprenori în construcții și așa mai departe. Ei fac opera reală de a traduce ideea sa originală în manifestare. În mod similar, Spiritul separă Conștiința Cosmică (din care a fost concepută ideea creației) în șapte forme subiective de conștiință - arhitecții și constructorii lui Dumnezeu, care materializează ideea creației, producând cosmosul și, în cele din urmă, omul. Când Dumnezeu a spus: „Să facem om după chipul nostru” (*Geneza 1:26*), Dumnezeu exprimă dorința de a-l crea pe om după descendenții subiectivi ai lui Dumnezeu - diferențieri în Conștiința Divină - care acționează ca agenți ai lui Dumnezeu în crearea și controlul diferitelor departamente ale creației.

Când Spiritul a decis să creeze, Conștiința sa Cosmică a îmbrăcat trei aspecte: Dumnezeu Creatorul (Tatăl), care există dincolo de creație, Conștiința Imanentă, singurul Fiu (starea netulburată de Hristos în creație) și Conștiința Activă (Inteligența Cosmică, Vibrația sau Duhul Sfânt), puterea creativă activă, care structurează întreaga creație. Conștiința lui Hristos produce șase reflexii subiective ale Conștiinței Cosmice, iar Duhul Sfânt produce șase manifestări obiective ale Conștiinței Cosmice. Conștiința lui Hristos plus cele șase reflexii subiective ale sale sunt „cele șapte spirite care se află înaintea tronului” descrise de Sfântul Ioan (*Apocalipsa 1:4*). Vibrația Duhului Sfânt sau AUM a creat șase obiectivări sau manifestări exterioare ale Inteligenței cosmice: un cosmos ideatic (cauzal), un cosmos astral și un cosmos fizic și epitomul lor în om - corpul ideatic (cauzal), corpul astral și corpul fizic. Aceste șase creații obiective pot fi clasificate ca fiind una - Duhul Sfânt guvernat de Conștiința Cosmică supremă (în care și cele șase reflecții subiective devin una).

Cele șase reflecții subiective (trei macrocosmice și trei microcosmice) ale conștiinței sunt:

1) *Ishvara*, arhitectul, care prezidează cosmosul ideatic;

2) *Hiranyagarbha*, inginerul, care dirijează energiile cosmosului astral;

3) *Birat*, constructorul cosmic al universului fizic;

4) *Pragnya*, creatorul conștiinței umane;

5) *Taijas*, inginerul care controlează corpul astral al omului;

6) *Biswa*, constructorul corpului fizic al omului.

Ar trebui să aveți o idee clară despre funcțiile acestor entități care guvernează universul. Acum înțelegem cum omul a fost creat după chipul lui Dumnezeu și a celor șapte Spirite ale lui Dumnezeu. A fost nevoie de o pregătire extraordinară și de crearea întregului univers ideatic (cauzal), astral și material, înainte ca Dumnezeu să fie gata să creeze omul.

Biblia creștină vorbește despre șapte duhuri în fața tronului lui Dumnezeu, care pot fi înțelese în acest fel: Spiritul și Dumnezeu sunt unul și Hristos și Duhul Sfânt sunt unul; prin urmare îl avem pe Hristos și cele șase manifestări subiective ca șapte Spirite înaintea tronului divin. Pentru a gestiona cosmosul, Spiritul se divide în Dumnezeu ca Tată (*Sat*, Existență); Dumnezeu ca Fiu (*Tat*, Inteligență) și Dumnezeu ca Duh Sfânt (*AUM*, Energie, Mamă, sau *Prakriti*, sau Natură) și cele șase Inteligențe (emanații cosmice ale vibrației Spiritului).

Spiritul există în toate ființele conștiente de sine într-un mod distinct, în fiecare corp uman găsind prezența sa. În corp, căminul Spiritului se află în partea superioară a creștetului (*sahashrara* - lotusul cu o mie de petale). *Kutastha Chaitanya* (*ajna chakra*) se află în punctul dintre sprâncene, ca Lumină Cosmică, Centrul Hristos, al treilea ochi, cel spiritual. Inteligențele numite *Ishvara* și *Pragnya* funcționează prin ochiul spiritual al omului. Din universul ideatic, ei revarsă idei în supra-conștiință și în corpul cauzal sau ideatic al omului. *Hiranyagarbha* și *Taijas*, inginerii vieții, lucrează împreună în universul astral cosmic, infuzând viața în corpul astral al omului. Inteligențele numite *Birat* și *Biswa* funcționează împreună

armonizând forța cosmică cu corpul omului, prin subconștientul său și conștiința corpului fizic.

Prin urmare, fiecare suflet trebuie să urce aceleași trepte pe scara evoluției. Nimeni nu poate ajunge la Spirit fără a dizolva mai întâi stările relative de conștiință inerente corpurilor fizice, astrale și ideatice (cauzale). Mai întâi sufletul trebuie să scape din înlănțuirea subconștientului; apoi, omul trebuie să dizolve conștiința individuală în percepția supra-conștiinței cosmice (a trinității divine a Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt). După aceasta, yoghinul avansat trebuie să dizolve conștiința trinității divine în cea a Spiritului Unic.

În timpul unui vis, conștientizarea omului este împărțită în trei: visătorul, actul visării și obiectele visului - chiar dacă toate acestea sunt de fapt o singură conștiință visătoare. În mod similar, Conștiința Cosmică a Spiritului Absolut se diferențiază în Dumnezeu visător, Conștiința Cosmică activă și obiectele din visul lui Dumnezeu sau Universul.

Așadar, pentru a reveni la Spirit, omul trebuie să-și detașeze sufletul de obiectele materiale, de conștiința corpului fizic, de simțuri, de subconștient și de supra-conștiință; adică, de conștiința fizică, astrală și ideatică; trecând în cele din urmă deasupra celor șase sfere obiective, la percepția sufletului său și a celor șase spirite, trei prezente în corpurile sale limitate (ideațional, astral și fizic) și trei în corpurile cosmice (ideațional, astral și fizic). Când sufletul atinge această percepție și poate trece dincolo de toate aceste vibrații, atunci devine din nou Spirit omniprezent. Fiul risipitor se reîntoarce în casa Tatălui, din care a plecat.

2.2 CUM SĂ-L CUNOȘTI PE DUMNEZEU?

A-L cunoaște pe Dumnezeu înseamnă a-L iubi. Cunoașterea lui Dumnezeu precedă capacitatea de a-L iubi. Cel puțin, trebuie să avem o idee despre ceea ce este El cu adevărat. Ni se spune: „El este dragoste!” - dar cunoaștem doar dragostea

umană; cum putem concepe atunci această minunată iubire divină, care te face o ființă liberă? Copaci, pietre, animale - toate sunt manifestări diferite ale lui Dumnezeu, cu vibrații diferite de manifestare. Sentimentele noastre pot fi o expresie a lui Dumnezeu, dar ele nu sunt Dumnezeu. Valul poate fi o manifestare a oceanului, dar valul nu poate fi numit ocean. Este energia noastră tot una cu energia lui Dumnezeu? Nu, pentru că nu o putem controla printr-un act de voință. Dumnezeu este Spiritul Cosmic care arde mereu.

Cunoașteți cu adevărat Ființa Supremă? L-ați perceput pe Dumnezeu? Unii oameni spun: „Dumnezeu locuiește în noi!”. Alții spun: „Dumnezeu este omniprezent!” Totuși, spațiul nu este Dumnezeu.

Când maestrul meu m-a întrebat: „Ce este Dumnezeu?” Am spus: „Dumnezeu este Spirit.” Apoi a întrebat: „Ce este Spiritul?” Am răspuns: „Spiritul este o inteligență infinită.” „Da,” a spus el, „dar ce este Inteligența Infinită?”... este tot Dumnezeu - este un raționament circular; în acest fel, nu ajungi nicăieri. Toate aceste concepte diferite pentru Dumnezeu nu îl definesc pe Dumnezeu. În mod similar, Biblia spune: „Cuvântul este Dumnezeu.” Dar ce este Cuvântul?

Dacă știți cu adevărat ce este Dumnezeu, atunci puteți să-l definiți în mod satisfăcător pe Dumnezeu pentru altcineva, dar când încerci să-l analizezi sau să-l definești pe Dumnezeu fără să-L cunoști în mod direct, doar îți împărtășești propriile idei despre Dumnezeu.

Ce este Dumnezeu? Aceasta a fost una dintre întrebările de care am crezut că sunt sigur, până când am constatat că nu pot oferi o explicație satisfăcătoare. Dar, din explicația maestrului meu am aflat cu adevărat despre Dumnezeu și L-am găsit. De atunci, pentru mine Dumnezeu este o realitate.

Concepția obișnuită despre Dumnezeu este că Dumnezeu este atotputernic, infinit, omniprezent și atotștiutor; dar în această enumerare generală există multe variații. Oricare ar fi concepția noastră despre Dumnezeu, dacă aceasta nu ne